

1. Einu į gimtadienį

Pasaulio tuojau nebeliks.

Tavieji norai čia niekam nerūpi –
Tiesiog susikaupk
Ir užpūsk žvakutes.

Sakau, susikaupk ir prisimink,
Ko mokiau –
Nuo šios akimirkos visi be perstojo
Tau vien tik meluos,
Įskaitant tavo akis, sutiktuosius
Ir protą.

Antai užmigsi, o atrodys, kad nubudai,
Atrodys – spardaisi dabar vidury palatos
Šviesos ir vystančių gėlių vystykluos, ir pirmas
Vaizdas, kurį pamatai –
Moteris baltu chalatu,
Kišanti tau panosėn aštriakvapį
Visatos gniutulą...

Neapsigauk – tai ne mama,
Tai ne amoniakas ir
Visai ne prieš tai buvusįjį tave
Štai dabar išneša
Nuo bažnyčios šventoriaus,

Uždengtą Turino maršką
Su juoda, sparčiai plintančia dėme
Veido vietoje...

Tau tik atrodo, kad esi
Viešėjęs tame kūne,
Tūnojęs toje
Sparčiai temstančioje
Sąmonėje –

Viskas išties yra atvirkščiai – todėl
Šiurpių vaizdų, siutinančių
Neatitikimų nuo šiol mums abiem
Pasitaikys.

Tačiau nesibaimink –
Aš negesinsiu žiburio,
Niūniuodamas kol pareisi:

„Kur beprigultum, žinok –
Budžiu prie tavojo guolio...
Nors liktum be rankų, žinok –
Laikau tavo ranką“...

4. Gimtoji kalba

Mano gimtąją kalbą
Išmokt pašaliečiui
Turėtų būt neįmanoma.

Tarimas čia neįtikėtina
Skiriasi nuo rašybos, žodžiai –
Nuo tikrųjų prasmių...

Mano gimtąją prabylant –
Liežuvį visada būtina laikyti
Už dantų,
Ypač – raudant, dainuojant,
Šnabždant per išpažintį...

Išpažindavome tik fiktyvias nuodėmes
(Tikrosios galėjo pakenkt kunigams),
Be kalendorių atspėdavome švenčių datas,
Sąnariais jusdami, kada
Miršta, kada vėl prisikelia
Kristus, intuityviai nuspėdami,
Ką jis sakė savo mokiniams,
Patys susiprotėdami,
Kas mums tylima iš tuščių sakyklų,
Kam meldžiamės
Priešais išvogtus altorius
Teisiamųjų suolais
Sparčiai virstančiuose klauptuose...

Mano gimtosios kalbos dalis buvo tylėti telefonu,
Užčiaupti save vidury sakinio,
Imituojant kosulio priepuolį, iš visų jėgų
Žvelgiant tyloj viens kitam į akis,
Mintį pratęsiant stalo įrankių
Į lėkštes dzingsėjimu,
Pasmarkėjusiu kramtymu (tarsi
Visiškai į ką kita smigtų
Valgančiųjų dantys)...

Mokantis šios kalbos būtina žinoti,
Kad svarbiausia čia – atodūsių sintaksė,
Perteikianti pagrindinę mintį –

Žodžiai paprastai reikalingi
Tik nukreipti
Dėmesį.